

Argument

Corneliu Bîrsan
Mona-Maria Pivniceru

I. De aproape 15 ani, Convenția europeană a drepturilor omului a intrat în ordinea juridică internă a țării noastre. În toată această perioadă, cu deosebire în ultimii ani, au fost scrise studii și alte lucrări științifice în care a fost demonstrată argumentat **aplicabilitatea directă** în dreptul nostru intern, nu numai a dispozițiilor Convenției și ale protocoalelor sale adiționale, ci, **prin aplicarea teoriei blocului de convenționalitate, și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului**, jurisdicție internațională chemată să interpreteze și să aplice aceste dispoziții.

Mai mult, după cum se știe, pe temeiul art. 21 alin. (2) din Constituția României revizuită, dacă există neconcordanțe între normele interne privitoare la protecția drepturilor omului și prevederile Convenției, acestea din urmă au prioritate, „cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”. De altfel, relativ recent, în hotărârea sa din 26 aprilie 2007, pronunțată în cauza *Dumitru Popescu împotriva României* (nr. 2), instanța europeană a arătat că un asemenea sistem, „bazat pe prioritatea Convenției și a jurisprudenței sale asupra sistemelor naționale de drept are menirea de a asigura în mod direct buna funcționare a mecanismului de garantare a apărării drepturilor omului instituit de Convenție și de protocoalele sale adiționale”. De asemenea, Curtea a precizat că, din moment ce Convenția face parte integrantă din ordinea juridică internă a tuturor statelor contractante, aceasta semnifică „obligăția pentru judecătorul național de a asigura punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor sale, făcându-le astfel să treacă, la nevoie, înaintea oricăror dispoziții

contrare din legislația națională, fără a aștepta abrogarea acestora de către legislator” (§103).

În aceeași hotărâre, instanța europeană a statuat cu valoare de principiu „că tocmai statutul conferit Convenției în dreptul intern (al statelor contractante) permite jurisdicțiilor naționale să înlăture – *ex officio* sau la cererea părților – dispozițiile de drept intern considerate ca fiind incompatibile cu prevederile Convenției și ale protocoalelor ei adiționale” (§104).

II. Dacă acesta este fără niciun echivoc statutul dispozițiilor Convenției și al jurisprudenței Curții în sistemul nostru de drept, apare limpede că juristul – avocat sau magistrat – trebuie să le cunoască; în special el trebuie să fie la curent cu jurisprudența instanței europene, aflată în continuă evoluție. Eforturile făcute în ultimii ani, pe diverse planuri, de editurile și revistele juridice din țara noastră sunt meritorii; pe lângă manuale și monografiile destinate analizei sistemului european de protecție a drepturilor omului, au fost editate diverse culegeri generale sau tematice de jurisprudență a Curții; la rândul lor, revistele de specialitate au, de regulă, rubrici speciale în materie. Nu avem nicio îndoială că toate aceste preocupări vor da roade și în viitor.

III. Și atunci se poate pune întrebarea firească: mai este necesară o nouă revistă în domeniu? Noi suntem convingși de răspunsul afirmativ ce trebuie dat la o asemenea întrebare, din mai multe rațiuni.

În primul rând, revista a cărei viață începe cu acest număr și pe care o dorim cât mai lungă va fi

consacrată **numai** prezentării jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În al doilea rând, ea va fi **lunară** și va avea ca sursă autorizată buletinul informativ jurisprudențial lunar al instanței europene.

În al treilea rând, prezentarea acestei jurisprudențe va fi selectivă. Desigur, această prezentare **va include toate cauzele românești soluționate de Curte**, fie și numai prin menționarea celor repetitive, cum sunt cele mai multe dintre cauzele ce au ca obiect încălcări ale dreptului de proprietate (art. 1 din Protocolul nr. 1) și ale dreptului la un proces echitabil (art. 6 din Convenție). Cauzele privitoare la alte state vor fi prezentate **selectiv**, după importanța lor. Buletinul va face referiri și la cele mai importante cauze **comunicate** guvernelor statelor contractante, element de noutate pentru cititorul român interesat, precum și la cele mai

importante decizii privitoare la admisibilitatea cererilor adresate Curții, ceea ce va permite o mai bună familiarizare cu procedura de examinare a plângerilor individuale de către instanța de contencios european al drepturilor omului.

Toate cele de mai sus ni se par a constitui argumentarea necesității revistei pe care o supunem atenției celor interesați.

Sugestiile lor vor fi întotdeauna binevenite și vor fi examinate cu cea mai mare atenție de către colectivul redacțional.

Așadar, **vivat, crescat, floreat** noua revistă consacrată jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ce va încerca să găsească un loc necesar în peisajul din ce în ce mai diversificat, pe care-l dorim și de calitate, al publicisticii juridice românești.